

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Eines schönen Abends wurden wir auch mit Nahkampfmitteln beteilt. Jede Kompanie erhielt 8 Handgranaten, deren Gebrauch und Anwendung wir im Interesse unserer eigenen körperlichen Sicherheit streng verboten haben.

Dazumal begann die Kriegstechnik auf allen Kriegsschauplätzen den ersten Anlauf zu nehmen. — Vollkommene Laufgräben sahen wir nur bei den Russen, als sie in der Mittagszeit zur Menageverteilung gingen, während wir knurrenden Magens den Abend erwarteten, wann unsere Fahrküchen unter dem Schutze der Dunkelheit aus einer Entfernung von 14 Kilometer das obligate Reisgulasch brachten, welches Tag für Tag kalt ankam, da man das Feuer der Gulaschanonen schon sehr weit wegen der feindlichen Artillerie auslöschen musste. Mittagessen hätte die Mannschaft keinesfalls bekommen, wenn uns hier nicht die Russen behilflich gewesen wären.

Allabendlich schossen die Russen je ein Haus von Laszky-Murowane mit Brandgranaten in Brand. Diesen Moment konnten unsere Bakas kaum erwarten und schon ab 5^h nachm. spähten sie ungeduldig herum, aus welchem Teile des Ortes die übliche Flamme emporschlagen wird.

Nachdem das Kochen und Feuermachen in der Schwarmlinie strengstens untersagt war, so gingen allabendlich von jeder Kompanie einige Leute ins Dorf, um in der Glut des brennenden Objektes Kartoffel zu braten oder zu kochen, die sie dann in Säcken in die Stellung trugen und am nächsten Tag als Mittagessen sich gut schmecken liessen.

Auf dem zwischen den beiden Fronten sich ausbreitenden Kartoffelfeld ereignete sich das erste «Fraternisieren» mit den Russen, wobei ein pfiffiger Baka zwei Russen veranlasste, unsere «Kost» zu versuchen.

Die Briefe aus der Heimat und die Zeitungen wurden uns stets abends eingehändigt, konnten aber infolge Mangels an Beleuchtungsmitteln erst am nächsten Tag gelesen werden. Es herrschte auch eine grosse Zündhölzchen-Not. Ich erinnere mich noch lebhaft auf die Zeit, wo in meinem Kompanierayon der gesamte Zündholz-Vorrat aus 5 Streichhölzern bestand. — Das Zeitungspapier avancierte zum Zigarettenpapier heran und leistete in seiner neuen Eigenschaft «gute» Dienste. Wenn jemand anrauchte, so verbreitete sich dies wie ein Lauffeuer. Diese Gelegenheit nützten dann die einzelnen Bakas schnell aus.

egy szál sima drót jó erősen meghúzva a karón, — sőt kétheti ottlétünk után — Istenem ki hitte volna azelőtt, hogy két hétag egy helyben harc nélkül lehet maradni az ellenséggel szemben — sokan beszéltek, hogy a front előtt nem is Frici bácsi, hanem egy valóságos pioniertiszt aknákat fog elhelyezni, melynek drótjait hozzánk fogják vezetni és mi fogjuk egy rántással robbantani. Egy szép este aztán közelharci fegyvereket is kaptunk : századonként 8 kézi gránátot, melynek használatát azonban saját testi épsegünk megóvása céljából szigorúan megtiltottuk.

Akkor vette első lélekzetét a hadi technika a harci világ minden terén. Futóárkokat csak az oroszoknál láttunk, a mint déli órákban menázsizni mentek rajta s mi korgó gyomorral várhattuk az estét, a sötétséget, melynek leple alatt konyháink 14 km távolságról hozták a rizsgulyást, napnap után kizárolag este, hidegen, mert tisztes távolban a katlanokban el kellett oltani a tüzet az ellenség tüzérésége miatt. Ugyanakkor kaptunk feketét is, ebéd rendszerint a napnál lett volna, ha az oroszok maguk nem jönnek segítségünkre. minden este felgyűjtöttük a falu egy házát gyújtó gránáttal, bakáink már 5 óra után türelmetlenül tekintettek a falu felé, lesték, hogy hol csap fel a láng s a meggyújtott ház parazsánál süütöttek-főztek burgonyát, zsákókban hozták ki a rajvonalba, hogy másnap pompás ebédként fogyaszthassák el. Ott esett meg az első komázsás is az orossal a két vonal közti krumpliföldön, amikor egyik ötletes baka a jó menássi reményével csalogatott át hozzánk 2 muszkát. A postát este kaptuk, de gyertya hiánya folytán (egyébként is föbenjáró bűn lett volna sötétkben gyufát gyújtani a rajvonalban) csak reggel olvashattuk el, hiszen gyufánk is alig volt és emlékszem egy ízben az egész századrayonban én őriztem a század egész gyufakészletét : 5 szál gyufa alakjában. Ujságpapír szolgált cigarettapapír gyanánt s ha én rágyújtottam, «avizálták» tovább, hogy lehet cigaretát csinálni, mert van tűz. De legkómikusabb volt az, amikor este az